

prima instanță: A. Donos
instanța de apel: T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

nr. 2ra-2432/16

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Alexandru Capalb

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Cet-Nord” împotriva lui Alexandru Capalb cu privire la încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Alexandru Capalb și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 16 septembrie 2015, SA „Cet-Nord” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Alexandru Capalb cu privire la încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 05 octombrie 2006 apartamentul nr. 52
situat pe str. Colesov 10, mun. Chișinău, a fost deconectat de la sistemul central de
încălzire conform actului de decontare nr. 3306-3 din 05 septembrie 2006.

Afirmă că în perioada 01 noiembrie 2012-01 aprilie 2015 pârâtul nu a achitat
pentru pierderile normative de energie termică în sumă de 1645,77 lei.

Susține că calculul a fost efectuat în mărime de 15% pentru perioada anilor
2012-2013 și 20% pentru perioada 2013-2015.

Subliniază că la 21 august 2015 a expediat în adresa pârâtului pretenție cu
solicitarea stingerii datoriei la care nu a primit nici un răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 272 Cod civil, art. 94, 238-
241, 242, 243 CPC, Legii serviciilor publice de gospodărie comunală, Hotărârii
Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și a Hotărârii Guvernului nr. 707 din
20 septembrie 2011.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Alexandru Capalb suma datoriei
în mărime de 1645,77 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 17 decembrie 2015, a fost admisă acțiunea, a fost încasat de la Alexandru Capalb în beneficiul SA „Cet-Nord” datoria pentru pierderile normative de energie termică în mărime de 1645,77 lei și a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în mărime de 270 lei, în total 1915,77 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de Alexandru Capalb și menținută hotărârea primei instanțe din 17 decembrie 2016.

La 03 august 2016, Alexandru Capalb a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că aprecierea instanțelor ierarhic inferioare este una nefondată și nelegală fiind dată cu încălcate prevederile art. 118 CPC.

Indică că SA „Cet-Nord” în calitate de furnizor de energie termică nu și-a asumat obligația prevăzută de Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, care în art. 21 alin. (2) lit. i) prevede că titularii de licență sunt obligați în facturile pentru consumatori să ofere după caz informații privind eficiența producerii, privind pierderile de energie termică în rețea, privind cota de energie termică provenită din surse regenerabile și privind energia termică produsă în regim de cogenerare de înaltă eficiență.

Menționează că SA „Cet-Nord” nu a prezentat careva probe prin care ar demonstra cantitatea de pierderi de energie termică în imobilul situat în mun. Bălți str. Colesov 10, ap. 52.

Mai indică că instanța a omis prevederile art. 971 Cod civil care în coroborare cu art. 970 Cod civil serviciile se prestează ca urmare a încheierii unui contract de prestări servicii, totuși în lipsa unui astfel de contract acțiunea a fost admisă, fiind încălcate prevederile legislației civile.

Afirmă că dispozițiile Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 reglementează doar relațiile contractuale între furnizorii și consumatorii de servicii, iar lipsa contractului de prestări servicii între părți duce la imposibilitatea aplicării regulamentului.

Consideră că acțiunea a fost admisă în lipsa probelor care ar confirma prestare serviciilor precum și cantitatea serviciilor prestate.

Menționează că instanțele ierarhic inferioare eronat au interpretat și prevederile art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodării comunale, potrivit acestei norme persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comună sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate conform facturilor primite în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și utilizator.

Consideră că legea specială care urma a fi aplicată în cazul dat este Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării.

Potrivit art. (2) alin. 1) scopul prezentei legi este instituirea unui cadru legal pentru funcționarea eficientă și reglementarea sistemelor centralizate de alimentare a energiei termică, promovarea cogenerării în baza cererii de energie termică utilă, stabilirea principiilor de desfășurare a activităților specifice sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică, în condiții de accesibilitate, disponibilitate, fiabilitate, continuitate, competitivitate transparentă, cu respectarea normelor de calitate, de securitate și de protecție a mediului de producerea, distribuția, furnizarea și utilizarea energiei termice. Legea care reglementează principiile și obiectivele politicii de stat în domeniul sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică.

La data de 04 octombrie 2016, SA „Cet-Nord” prin intermediul oficiului poștal a depus referință la recursul declarat de către Alexandru Capalb, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2016, prin care a solicitat declararea recursului, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 89), recepționată de către recurent la 21 iunie 2016, (f. d 91).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Capalb nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Alexandru Capalb, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandru Capalb ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Alexandru Capalb se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu